

מסכת מקואות

פרק ו משנה ז

ערוב מקואות, כשופךת הנוד, עביה וכחללה, כשתי
אצבעות חזרות למקומן. ספק כשופךת הנוד, ספק שאינה
כשופךת הנוד, פסולה, מפני שהיא מן התרה. וכן כזית מן
המת וכזית מן הבעל וצדשה מן השרץ. כל שאין עד
כשופךת הנוד, ממעטה. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, כל
שהוא מבירת המתים, תהו: